

מכתב בהור' למוניעת חוק הגיוס הנורא

מאת מרן גאון הדור והדור רבי משה צדקה שליט"א - ראש ישיבת פורת יוסף

ב' אייר תשפ"ד

בס"ד

לכבוד ידידנו מזכה הרבים יו"ר תנועת ש"ס ר' אריה דרעי הי"ו

לדאבון לב כידוע קמו משנאי ה' בארה"ק והכריזו מלחמה כנגד ה' ותורתו, וכנגד בני התורה מקיימי העולם.

והנה מגמתם היא ברורה להכניס תחת שליטתם את הציבור החרדי, על מנת לקלקל ולדלל את ציבור שומרי התורה בארה"ק רח"ל. אך הם יודעים שהדרך לממש את מזימתם הזדונית היא לפעול בתהליך ושלבים, ולזנב תחילה בנחשלים ובחורים חלשים כדרכו של עמלק.

ומקובלנו שמול גזירות שמד כעין אלו אין לעשות חשבונות של רווח מול הפסד, אלא יש להילחם במסירות נפש על כל בחור אפילו אם אינו במסגרת לימודים, ולעמוד בתוקף מול גוזרי הגזירות ומול כל מי שמבקש להתפשר עמם אפילו בהסכמה שבשתיקה או בשב ואל תעשה. וגדולה מזו אחז"ל (סנהדרין עד:) שבשעת השמד אפילו על מצוה קלה יהרג ואל יעבור, כדי שלא ירגילו העכו"ם להמריך את הלבבות לכך, כדיעו"ש.

ואין לך שעת השמד גדולה מזו!

וכידוע בעת גזירת לימוד השפות בישיבת וולאז'ין, פסקו הבית הלוי והגאון הנצי"ב ושאר גדולי הדור זצוק"ל שיש לסגור את הישיבה ולא לעשות אף פשרה או חשבונות של רווח מול הפסד. ואנו צריכים לעשות את המצווה עלינו ללא מורא, וה' עשה הטוב בעיניו.

והרי אם היו מבקשים מכסה של גיוס בנות או העברה על חילול שבת, האם היה אדם יהודי מעלה בדעתו או מעז להתפשר על יעדים ומכסות בזה? ועתה הרי לעקור את כל התורה הם באים כפי שהם אומרים ופועלים בעצמם. זאת מלבד מציאות העבירות החמורות שבצבא ה"י, שמחמת כן פסקו הגאון חזון איש והגרי"ז מבריסק שעצם השירות בצבא הוא ביהרג ואל יעבור אפילו לבנים.

כמו כן, עצם ההסכמה אפילו על מכסה של בחור אחד תתן גושפנקא לצבא - אשר אותה הם מבקשים.

והיא חילול ה' נורא, ואף תגרום להפיל בחורים חלשים. זאת מלבד העובדה שבמשך הזמן הם ידרשו להוסיף עוד ועוד במכסות המתגייסים ע"י הטלת סנקציות, ופשרה גוררת פשרה, וכן ידרשו להכניס פיקוח בישיבות עד שימסר בידם לבד הסמכות לחרוץ את גורל הבחורים, מי לומד ומי לא לומד, מי לחיים ומי למוות ושמד רח"ל.

ואפילו שתיקה ועמידה מן הצד תהווה הסכמה לכך, וכן תתפרש בקרבינו ובקרבים כנתינת גושפנקא לכך, ואין לך חילול ה' ועקירת התורה גדולה מכך.

ומחוייבים אנו חיוב גמור לקום ולהילחם על שמירת הדת, ואם לא נלחם ונעצור בעד המשחית עכשיו, אימתי?

והנה כבר התפרסמה דעתם הברורה של כל גדולי הדור (במכתב מתאריך כח אדר ב' תשפ"ד) שעל פי התורה הקדושה אסור באיסור חמור להוביל פשרות או הסכמה (שבשתיקה) לאיזו "מכסה", יעדי גיוס, או פיקוח כנגד הישיבות וכדו' בתואנה שבא להציל את יבנה וחכמיה או להרוויח זמן מול השלטונות, או טענה שהם ממילא היו הולכים לצבא. והנה אנו משועבדים לדעת התורה "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו".

וחייבים לשמוע את דעת התורה ולבטל דעתינו כנגד דעת התורה הקדושה, וזהו אשר מקובלנו מרבתינו גדולי ישראל ואין לשנות. ובשום אופן לא נוכל לראות כבלע את הקודש ולהחריש.

ומחמת קלא דלא פסיק על אנשים מתוכנו שפועלים בתחכום ותואנות שווא לעשות פשרות אימות ומחרידות, ומבקשים להטיל מורך בלבבות כאילו בימים אלו ניטלה סגולתה של אומה זו למסור נפשה על שמירת התורה הקדושה משוש חיינו, ומשחקים בנשמות ישראל אשר תצלינה כל נפש יהודית לשמוע כזאת

על כן חובתינו להעמיד הדת על תילה ולפרסם את דעת התורה הקדושה כי

לא תהיה שום הסכמה לפשרה קטנה כגדולה ולא תהיה כזאת בישראל

רק הכרה בערך לימוד התורה והסדר הדיחוי כפי שנהגו כל השנים.

ואם למלחמה פניהם אף אנו נעמוד כצור חלמיש במסירות נפש, ונחנך ונחזק את כל הלבבות לכך כאשר נצטווינו.

מכתב
תשפ"ד
א"י